

Under Udvalgets Forhandlinger har man været inde paa Spørgsmaalet om Udstedelse af Bevillinger til nye Importører, idet Handelsministeren foreslog, at man ophævede den 3 pCt.s-Grænse, der i Øjeblikket er opstillet i saa Henseende. Fra en gros Handels Side udtalte man sig imidlertid herimod under Henvisning til, at de nævnte 3 pCt. af de samlede Bevillingsbeløb hidtil havde vist sig at være tilstrækkelige, og til at Fler-tallet af de Handlende, der er blevet anerkendt som berettigede til at faa Bevillinger, i Virkeligheden ikke er egentlige Importører.

Løvrigt foreslaas det i det af Handelsministeren udarbejdede Forslag, at det af Rigsdagen nedsatte Udvalg benævnes „Rigsdagens Valutaudvalg“, og at det i Loven omhandlede Nævn kaldes „Det raadgivende Valutanævn“. Saavel Udvalgets som Nævnets Medlemmer foreslaas undergivet Tavshedspligt som for Det udenrigspolitiske Nævn foreskrevet. For at Udvalg og Nævn kan have det fornødne Grundlag for de Beslutninger, der skal tages, vil det ofte kunne være nødvendigt at forelægge saadanne Oplysninger af udenrigspolitisk eller financier Karakter, at det ved Loven bør sikres, at disse Oplysninger ikke under nogen Form videregives.

Ifølge den nugældende Valutalovs § 3 maa der ikke gennem Importreguleringen skabes Muligheder for ubegrundet Prisstigning af hjemlig Produktion. I Stedet herfor er det i Handelsministerens Forslag foreslaaet, at Bestemmelsen formuleres saaledes, at Importens Regulering ikke maa benyttes til at beregne højere Priser end rimeligt for Varer, hvis Indførsel er undergivet Regulering, og at Ministeren kan kræve meddelt alle fornødne Oplysninger til Bedømmelse af Prisforholdene for de nævnte Varer. Saavel fra Erhvervs-side som fra anden Side indenfor Udvalget er det heroverfor fremført, at en Ændring af den hidtidige Regel, efter hvad der foreligger, ikke vil være nødvendig, idet fornødne Oplysninger om Prisforholdene formentlig som hidtil uden Vanskelighed kan faas. Selv om dette i adskillige Tilfælde vil lade sig gøre, har man dog ikke Sikkerhed for, at der altid vil blive vist Forstaaelse paa dette Punkt, og Ministeren har derfor ikke i det lange Løb ment det rigtigt, at en for Befolkningen saa vigtig Bestemmelse har en saa vag Form, at den i givet Fald kan vise sig at være uden Effektivitet. Naar der, som i Valutaloven allerede nu angivet, ikke maa finde ubegrundet Prisstigning Sted som Følge af Importreguleringen, anser Ministeren det for at Bestemmelsen skal være effektiv, for nødvendigt, at han har Myndighed til at kontrollere, om saadan Prisstigning foreligger for de Varearter, som omfattes af den trufne Ordning.

Den i de hidtidige Bestemmelser om Bevillingstildeling indeholdte 45 pCt.-Regel er i Handelsministerens Forslag foreslaaet ændret. Hensigten med den foreslaaede Affattelse er at tydeliggøre, at der i første Række er tænkt paa de paagældende Varegrupperes Importmængde, og at denne herefter skal fordeles ligeligt mellem Importørerne i Forhold til deres tidligere Import.

Den foreslaaede Nedsættelse af et Forretningsudvalg, der kan varetage Det raadgivende Valutanævns løbende Forretninger, er omtalt ovenfor. I Forbindelse hermed staar den foreslaaede Bestemmelse om, at Valutakontoret skal give Forretningsudvalget Adgang til at følge Importreguleringens Administration m. v.

Endelig foreslaas Straffen for Overtrædelse af Valuta-Forskrifterne skærpet. Valutaloven foreslaas forlænget til Udgangen af December 1936, idet der ikke foreligger nogen Sandsynlighed for, at Forholdene vil gøre Valuta-Foranstaltningerne overflødige i de første 2 Aar, eller at andre Retningslinier end de nuværende vil blive fulgt ved Tilrettelæggelsen af Samhandelen mellem Landene. For Planlægning af Valuta-Foranstaltningerne og Erhvervslivets Dispositioner er det fundet ønskeligt, at Lovens Gyldighedstid forlænges som foreslaaet. I denne Forbindelse kan nævnes, at England med forskellige baltiske Stater har indgaaet Handelsaftaler af lignende Art som den dansk-engelske Handels-